

**DE RAAD VAN TUCHT
VAN DE STICHTING
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSMEDIATORS**

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

De heer, wonende te, hierna te noemen: “klager”

tegen

de heer, kantoorhoudende te, hierna te noemen: “verweerder”.

1. Procedureverloop

- 1.1 Klager heeft 21 september 2011 een klacht ingediend bij verweerder. Daarna heeft hij een klacht ingediend bij het bestuur van de Vereniging van Familierecht Advocaten Scheidingsmediators, hierna te noemen ‘vFAS’. Op 2 juli 2012 heeft er een gesprek plaatsgevonden ten kantore van mr. Hompus, bestuurslid van de vFAS, een en ander zoals bedoeld in art. 4 van het vFAS klachtenreglement.
- 1.2 Bij brief van 31 augustus 2012 heeft klager zijn klacht bij de secretaris van de Raad van Tucht neergelegd. Verweerder heeft bij brief van 2 oktober 2012 hierop gereageerd. Deze brief is abusievelijk niet aan klager gezonden, maar hij heeft vóór de mondelinge behandeling van deze brief kennis genomen.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de gewisselde stukken, te weten de hiervoor onder 1.1 en 1.2 genoemde stukken. Op dinsdag 30 oktober 2012 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Klager en verweerder zijn hierbij in persoon verschenen.

2. Vaststaande feiten

- 2.1 Verweerder is scheidingsmediator en lid van de vFAS. In juni 2011 is verweerder door klager en zijn echtgenote benaderd met het verzoek om tussen hen beiden als mediator op te treden in het kader van een voorgenomen echtscheiding. Op 17 juni 2011 heeft een mediationgesprek plaatsgevonden. Verweerder heeft op 21 juni 2011 klager en zijn echtgenote de inhoud van dit gesprek schriftelijk bevestigd en daarbij het concept van de vFAS-scheidingsmediationovereenkomst toegezonden. Op 22 augustus 2011 heeft klager vervolgens enige correcties c.q. aanvullingen op het gespreksverslag aan verweerder gezonden. Op 23 augustus 2011 heeft er een tweede echtscheidingsbemiddelingssessie plaatsgevonden. Daarin is de mediationovereenkomst ondertekend en is ook stilgestaan bij de reactie van klager op het eerste verslag. Op 29 augustus 2011 heeft klager schriftelijk gereageerd op de tweede bespreking. Op 7 september 2011 heeft verweerder het verslag van de tweede bespreking alsmede een alimentatieberekening met daarbij behorende toelichting aan klager en zijn echtgenote gezonden. Op 16 september 2011 heeft de derde echtscheidingsbemiddelingssessie plaatsgevonden. Op 20 september heeft verweerder het verslag hiervan aan klager en zijn echtgenote gezonden. Op 21 september heeft klager op dit verslag gereageerd en op 22 september 2011 heeft verweerder zich bereid verklaard om te komen tot een volgend mediationgesprek waarin de bezwaren van klager zouden kunnen worden besproken en zou kunnen worden bekeken of voortzetting van de mediation aan de orde kon zijn. Klager heeft vervolgens een second opinionadvies ingewonnen, zowel bij een advocaat als bij een financieel-fiscaal deskundige. Op 1 november 2011 heeft verweerder een bericht gezonden aan de echtgenote van klager met de vraag of de bemiddeling kon worden voortgezet. Tevens heeft hij daarin aangegeven dat hij zelf bereid is de mediation voort te zetten. Een afschrift van deze mail is tegelijkertijd verzonden aan klager. Op 26 november 2011 heeft klager zijn echtgenote en verweerder laten weten dat hij graag een volgende afspraak zou willen inplannen waarna de echtgenote van klager op 2 december 2011 verweerder heeft bericht dat zij de bemiddeling niet meer wenste voort te zetten.

3. Klacht

3.1 Klager verwoordt de volgende klachtonderdelen:

1. verweerder is niet ingegaan op vragen en verzoeken om advies van de zijde van klager;
2. verweerder heeft klager verkeerde informatie gegeven met betrekking tot de alimentatie en de verdeling van een woning in;
3. verweerder heeft klager en zijn echtgenote een concept convenant voorgelegd zonder de uitgangspunten helder te hebben geformuleerd;
4. tenslotte verwijt klager verweerder dat verweerder partijdig is geweest.

Klager heeft nog ter nadere toelichting van zijn klacht gewezen op een door hem ingewonnen second opinion waaruit zou moeten blijken dat verweerder klager verkeerd heeft geadviseerd. Bovendien meent klager dat er onvolledige alimentatieberekeningen, gebaseerd op onjuiste inkomensgegevens, zijn gemaakt door verweerder. Klager heeft in deze klachtenprocedure zowel het advies van de second opinion advocaat als de beschikking voorlopige voorzieningen overgelegd.

3.2 Verweerder heeft de stellingen van klager gemotiveerd betwist. Verweerder wijst in dit verband op de gespreksverslagen waaruit blijkt dat verweerder heeft aangegeven dat hij mediator is en op grond daarvan de uiteindelijke oplossingen voor de geschilpunten aan klager en zijn echtgenote wenst over te laten. Hij wijst in dit verband ook op zijn verslag d.d. 7 september 2011, waarin hij dit uitdrukkelijk heeft aangegeven.

Voorts bestrijdt verweerder dat hij onjuiste voorstellingen en aannames heeft voorgespiegeld. Dit blijkt niet uit de verslagen. Er heeft zich een discussie ontwikkeld over de wijze waarop de waarde van de woning in verdeeld zou kunnen worden en welke voorlopige alimentatie zou kunnen worden bepaald. Verweerder benadrukt in dit verband dat hij de vraag in hoeverre er privé gelden in die woning waren geïnvesteerd en wat dit zou moeten betekenen voor de verdeling van de waarde van deze woning, aan de hand van de mededelingen van klager en zijn echtgenote zo goed mogelijk heeft willen uitleggen, maar dat hij hen daarnaast wel heeft voorgehouden dat hij niet kon beslissen wat rechtens zou moeten gelden. Daarnaast

heeft hij de uitgangspunten in de alimentatieberekeningen gebruikt die klager en zijn echtgenote zelf hadden geformuleerd.

Verweerder stelt verder dat hij de second opinion en de conclusie die klager daaruit trekt, namelijk dat hij de plank zou hebben misgeslagen ten aanzien van de verdeling van de gemeenschappelijke woning in, niet deelt. Verweerder heeft op basis van de verstrekte gegevens gewerkt met aannames en meent dat die aannames niet onjuist waren.

Voorts meent verweerder dat hij zich niet partijdig heeft opgesteld in deze mediation. In de reactie van klager op het eerste gespreksverslag valt hierover ook niets terug te vinden.

Klager heeft wel eens aangegeven dat hij een nare nasmaak had maar heeft hij daarentegen ook aangegeven dat hij gewoon wilde doorgaan omdat er progressie was geboekt en dat hij het vervolg met vertrouwen tegemoet zag. Ook in de reactie op het derde gesprek heeft klager niet aangegeven dat verweerder partijdig zou zijn. Hij vond slechts de in de gesprekken naar voren gebrachte oplossingen onredelijk.

4. Beoordeling van de klacht

Beoordelingskader

- 4.1 De Raad toetst de klacht in al haar onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering van de vFAS vastgestelde gedragsregels voor scheidingsmediators, aan de inhoud van de bemiddelingsovereenkomst en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk mediator zich dient te houden.

Inhoudelijke beoordeling

- 4.2 Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht dat uit de overlegde stukken niet is gebleken dat verweerder onvoldoende zou zijn ingegaan op adviesverzoeken c.q. vraagstellingen van klager. Klager heeft op 29 augustus 2011 per e-mail aangegeven dat hij naar aanleiding van de tweede bespreking een nare nasmaak aan dat gesprek had overgehouden, maar heeft vervolgens in diezelfde e-mail aangegeven dat hij toch met de bemiddeling wilde doorgaan omdat er progressie was geboekt. Op 7 september 2011 heeft verweerder de gegevens opgesomd die hij heeft gebruikt voor de voorlopige draagkrachtberekeningen en een aantal uitgangspunten voor de verdeling van de woning in Frankrijk gegeven. Tevens heeft hij een aantal conceptstukken (convenant, ouderschapsplan

en gemeenschappelijk verzoekschrift) aan klager en zijn echtgenote gezonden. Daarnaast is in de bespreking van 16 september 2011, zo blijkt uit het verslag dat per mail op 20 september 2011 door verweerder naar klager en zijn echtgenote is gezonden, gekozen voor een pragmatische aanpak om tot een snelle afwikkeling te komen, hetgeen zowel klager als zijn echtgenote wensten. Op het moment dat klager formeel, namelijk in zijn e-mail d.d. 21 september 2011, zijn beklag deed over het optreden van verweerder heeft verweerder in de e-mail van 22 september 2011 voorgesteld dit te bespreken, maar daar is het door het voortijdig beëindigen van de bemiddeling door de echtgenote van klager niet meer van gekomen. Uit het voorgaande blijkt dat verweerder steeds met klager en zijn echtgenote consensus heeft willen bereiken over de werkwijze. Dat klager het op bepaalde punten niet eens is geweest met hetgeen verweerder klager en zijn echtgenote heeft voorgehouden, kan verweerder niet verweten worden en is overigens ook inherent aan het bemiddelingsproces. Daarnaast is de Raad van Tucht uit de overgelegde stukken niet gebleken dat verweerder onvoldoende is ingegaan op de adviesverzoeken c.q. vraagstellingen van klager. Dat betekent dat het eerste klachtonderdeel ongegrond zal worden verklaard.

- 4.3 Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht als volgt. Verweerder heeft alimentatieberekeningen gemaakt waarbij hij ter toelichting in zijn e-mail van 7 september 2011 uitdrukkelijk heeft aangegeven dat hier sprake was van voorlopige berekeningen, gebaseerd op de door klager en zijn echtgenote zelf ter beschikking gestelde gegevens. Verweerder heeft daarbij bovendien duidelijk omschreven op welke uitgangspunten hij deze berekeningen heeft gebaseerd. Indien zou blijken dat de uitgangspunten verkeerd zouden zijn geformuleerd, dan had het voor de hand gelegen dat deze berekeningen in een volgende bespreking zouden worden herzien. Uit het gespreksverslag dat op 20 september 2011 door verweerder aan klager en zijn echtgenote is gemaïld, blijkt ook dat er nadien over de voorlopige alimentatie verder is gesproken. De Raad van Tucht constateert bovendien dat de bedragen die verweerder heeft genoemd niet substantieel afwijken van de bedragen die door de rechtbank bij de beschikking voorlopige voorzieningen zijn vastgelegd. De Raad van Tucht kan de stelling van klager dat verweerder een onjuiste voorstelling van zaken heeft voorgehouden dan wel aannames heeft voorgespiegeld dan ook niet volgen. Verweerder heeft op basis van de gegevens die hem ter beschikking stonden bepaalde voorlopige aannames

gedaan en die ook duidelijk als discussiepunt aan partijen voorgehouden. Dat is ook de taak die verweerder in zijn hoedanigheid van bemiddelaar dient te hebben.

De Raad van Tucht is daarnaast van oordeel dat verweerder klager geen verkeerde informatie met betrekking tot de woning in heeft gegeven. Verweerder heeft een aantal uitgangspunten opgeschreven, die hij mede heeft gebaseerd op de informatie van klager en zijn echtgenote alsmede op de tot zijn beschikking staande informatie, zoals de eigendomsakte. Verweerder heeft dit met klager en zijn echtgenote willen bespreken, maar heeft daarbij wel aangegeven dat hij terughoudendheid wenste te betrachten met het doen van suggesties hoe met deze uitgangspunten om te gaan. Daarnaast heeft hij klager op 1 november 2011 bevestigd dat het laatstgenoemde vrijstond hierover een second opinion in te winnen. Het feit dat er een second opinion is overgelegd door klager die een andere visie inhoudt dan de visie van verweerder maakt nog niet dat verweerder onjuist, laat staan klachtwaardig heeft gehandeld. Dat betekent dat ook het tweede klachtonderdeel niet gegrond is.

4.4. Ook het derde klachtonderdeel is niet gegrond. Klager en zijn echtgenote wensten een snelle afwikkeling en mede gelet op die wens heeft verweerder een standaard echtscheidingsconvenant toegezonden, wellicht om klager en zijn echtgenote te laten meedenken en hen voor te houden wat er in het convenant zou kunnen worden opgenomen. Die handelwijze is niet klachtwaardig. Immers, uit alle overgelegde gespreksverslagen blijkt dat klager en zijn echtgenote nog volop in onderhandeling waren, welk proces verweerder begeleidde, terwijl klager en zijn echtgenote een snelle afhandeling wensten.

4.5. Ten aanzien van het laatste klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht dat uit de overgelegde stukken niet is gebleken dat verweerder partijdig is geweest. Ook is niet gebleken dat klager op enigerlei wijze door verweerder onder druk is gezet. Verweerder heeft steeds in al zijn schriftelijke stukken aangegeven dat er sprake was van aannames en dat er sprake was van het maken van voorlopige berekeningen die nog besproken zouden moeten worden.

De Raad van Tucht is het met klager eens dat het ongelukkig is dat de e-mail van 29 augustus 2012 pas tijdens de bespreking van 16 september 2012 door de vrouw is gelezen, maar meent dat dit verweerder niet valt aan te rekenen. Immers, klager heeft de e-mail van 29 augustus 2011 niet in kopie aan zijn echtgenote verzonden en verweerder heeft in zijn e-mail d.d. 7

september 2011 vooropgesteld dat de e-mail d.d. 29 augustus 2011 als een van de eerste onderwerpen in een volgende bespreking aan de orde zou komen. Bovendien constateert de Raad dat in het verslag is bevestigd dat ook klager instemde met een verdere pragmatische aanpak van de verdere voortgang van de bemiddeling.

Beslissing

De Raad van Tucht:

- verklaart de klacht in al haar onderdelen ongegrond.

Aldus gewezen door mr. C.A.R.M. van Leuven, voorzitter, mr. P.J.W.M. Sliepenbeek en mr. A.W.C.M. Zwanenburg, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris, en uitgesproken te Den Haag op 28 november 2012 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter